

זכרון תורת משה

אכסניה לתורה וחסידות

יו"ל ע"י חבורת האברכים שע"י מרכז מוסדות לעלוב
מיסודו של כ"ק מרן אדמו"ר הקוה"ט זצוקללה"ה זיע"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

פרשת כי תשא
כ"ב אדר תשפ"ד

שנה כד גליון א'קמט

זמני כניסת ויציאת השבת

ר"ת	מוצ"ש	הדה"נ	בני ברק
6:52	6:16	5:16	
6:55	6:15	5:01	ירושלים
7:01	6:49	5:30	באר אפרק

עתה הוא יומא דהילולא של די הייליגע זיסע רבי הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק בהרב אליעזר ליפמן, זכותו זאל מגין זיין עלינו ועל כל ישראל אויף אייביג. אנו נדבר ונעשה זה הדיבור בדרך קצרה וארוכה דהיינו שנדבר בקצרה וכל אחד מהשומעים יאריך אותם לעצמו את אלו הדיבורים והכלול בהם ואת היוצא מהם

שיחת קודש

מפ"ק כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א

שבחי קודש על גדלות הרה"ק הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זיע"א

והשיגו ע"י עבודתו הק' את השי"ת וזכותו זו ניצל כדי להשיב עמו אף את שאר כל ישראל אחיו לאביהם שבשמים ולכן אלו שהיו צריכים קרוב יותר מרחוק טפי איתם התעסק עוד יותר, וכמו שידוע שהיה מאוד מקרב את פשוטי העם עוד יותר ממה

שהראה קירבה לתלמידיו הקדושים, לפי שאמנם אותם את תלמידיו הק' היה מחנכם כפי בחינתם שיוכלו להתעלות מעלה מעלה ולכן הספיק להם קירבה פחותה שבוה כבר הראה להם הדרך איך להתייגע הן בעצמם והן מכח שהיו מקושרים לצדיק אמת כמוהו ולהתעלות בעבודת הק' ובוזה לזכות ולהגיע לכל המעלות הטובות, משא"כ לעומת זה את הדארפ"ס אידען שלא אחזו בעבודת הק' של אלו התלמידים ולא ישיגו הטוב ע"י זו העבודה, לכן כדי שבכל זאת יזכו לכל הטוב לכן אותם היה מקרב בצורה מיוחדת כדי שעיד"ו יוכלו גם הם להתעלות במידות טובות ויראת שמים כ"א לפי בחינתו.

וידוע מצדיקים שאמרו שהרבי ר' אלימלך מליז'ענסק אמר שהוא ביטל את כל חבלי משיח, וכן ידוע עוד מאמר שאמר שאם יפסקו הרדיפות ויהיה מנוחה עמו אזי בשנתיים בלבד יוכל לבדו להביא את משיח צדקינו ולפעול הישועה הגדולה מכולם, וממילא נמצא שעל זה אנו מצפים כבר אלפי שנים לאלו השנתיים ימים. והנה כידוע תלמידיו הק' שהיו אדירי התורה וארזי הלבנון ובהם הקדושי עליון הה"ק ר"נ מרופשיץ והמגיד מקוויניץ והרה"ק רמ"מ מרימנוב והמאור ושמש, והרבי מרן מוה"ר"ד מלעלוב זיע"א היו כולם דבקים בו ובדרכו ולכן מכוח רוחו שנשפע בהם הקימו עולם שלם בזכותו, וכ"כ גדלה מעלתו וגדולתו בעיני הצדיקים עד שאירע פעם שאמר הרה"ק רבי ישראל מרוזין זיע"א לאחד מתלמידיו שהיה הוא נכד של הרבי ר' אלימלך זיע"א שהוא הה"ק מרוזין זיע"א אינו יכול ליסוע כ"כ אל צדיקי הדור וכדו" כי קשה עליו מעט, אך עכ"ז אמר לו שזה ודאי וברור שאם זקינכם הרבי ר' אלימלך הי' חי בזה העולם לא הייתי מביט על קושי הנסיעה ונוסע אליו איך שלא יהיה עם כל אלו הקשיים וללא שום ספק כלל, ואף זאת אמר ג"כ ששתי ידיו ועשר אצבעותיו של ר"א מליז'ענסק הם כמו שני לוחות הברית עם עשרת הדברות שבהם, לפי שהרבי ר"א זיע"א הוא היה כולו תורה וכולו קודש קדשים.

וכן אומרים בשם צדיקים שגופו היה מאיר כמו אלפי נשמות מישראל, ועל דרך זה היו אומרים לעומת זה שהלואי שהיו נשמות כל היהודים מאירים כ"כ כמו גופו של הרבי ר"א שהיה מתקן הכל אף הגשמי כרוחני והיה כולו לבוכ"ע, ותיקן בתיקון השלם את כל כולו,

וכמו שכבר שוחחנו שהיה מעשה אצלו זיע"א שפ"א בא אליו איזה יהודי א' שרצה לעשות תשובה ולהיות בעל תשובה וביקש מר"א בלבב נשבר שיורה ויתן לו דרך המשך בעמי' ב'

הרה"ק מליז'ענסק

מב"ק מרן רבינו הקוה"ט זיע"א

לרגל יומא דהילולא הרה"ק הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק זיע"א כ"א אדר הבעל"ט

ידוע המעשה ביהודי ת"ח שישב והגה בתורה כל חייו, ואז הגיע לאזנו שמעו של הרה"ק מליז'ענסק זיע"א, תמה האיש מי הוא זה ואיזהו שאליו נוסעים המוני ישראל, אולי היה מן הראוי לבוא אליו.

הוא החליט לתהות על קנקנו של של הנוע"א, בא לחצה"ק בליז'ענסק, ויהי אך דרך על מפתן ביתו שמע שהרה"ק מליז'ענסק אומר לתלמידיו: "וואס מיינט עט"ס איז ידאה - א בעזעס? ידאה איז פארכט (מה חושבים הנכם פירוש "ידאה", האם מטאטא? ידאה פירושו הוא "פחד"), ומכוח דיבוריו של הצדיק התעלף האיש.

אמר מרן רבינו על הספה"ק "נועם אלימלך" אשר לא מש משולחנו לעולם, בביתו, ובשולחן"ט: "דברי התורה הק' שבספר הק' "נועם אלימלך" הינם תפילות, ואף שאינו מבין יאמר ויגרוס התיבות.

וכן בעריכת השוה"ט היה רבינו מקריא מספה"ק "נועם אלימלך", "ספרי הרה"ק מלובלין" תפארת שלמה ו"בית אהרן". פעמים אמר ברוב ענוותנותו "תורה קען איך נישט זאגן, לכל הפחות פון א ספר.

בשיחותיו תבע מרן רבינו מאנשי שלומו: קבלו על עצמכם לא לדבר שום שיחה קודם התפילה כלל וכלל,

וכבר כתב הרה"ק מליז'ענסק זיע"א: בהנהגת האדם (א, ט) זול"ק: "וישמור את עצמו מלדבר שום דיבור קודם התפילה, אפילו דבר אחד, כי זה מבטל כוונת התפילה.

גם מהבחורים בני החבורות היה מבקש שיקבלו על עצמם "מבצע ידאת שמים בראשית היום, כגון שמירת הדיבור לפני התפילה, כי זה יסוד איתן על כל היום.

תשובה אלא שהוסיף זה היהודי ואמר שאינו יכול לשוב בתעניות וסגופים שא"ל לפי כוח גופו ונפשו, ואמנם הנה כן אמר לו הרבי ר"א שמסכים עמו שאכן כך הוא שאינו צריך כלל לצום אלא אדרבא מהראוי שצריך שיאכל כדבעי ורק דבר זה הוא שואל מעמו שלפני זה שטרם שהולך וניגש לאכול אז לפניו יכנס אצלו לר"א, וכן עשה היהודי ואילו ר"א מצידו בכל עת שהלה נכנס אצלו היה מכין לו בשר עוף ויין מדי יום, אלא שלפני האכילה היה משוחח עמו מעניני התשובה שעבורם בא לפניו מעיקרא, וביום הראשון דיבר עמו ר"א מדיבוריו הק' היוצאים מהלב והנכנסים ללב שהיה בכוחם ועל ידם של אלו הדיבורים להפך את כל האדם מרע לטוב, ובהם דיבר עמו מזה נקרא חטא, ואיזה פגם נורא גורם בעולמות העליונים ואיך יכולים לעבור את רצון הבורא, ובד"מ אם עוברים עבירה כל המלאכים רוצים

שיחת קודש

המשך מעמ' א'

לקרועו, וכן אולי יתכן שגם הוסיף ואמר לו מה עשה הרבש"ע ועולל לך שכך אתה חוטא כלפיו, וכשדיבר עמו רבינו ר"א את כל זאת אז כמו תמיד גם אז שכינה דיברה מתוך גרונו והיה בחי' ה' הלא כה דברי כאש נאום ה', וכפטיש יפוצץ סלע", וסלע מרומו על הרע של היצר"ר, ולכן דיבוריו של ר"א היה מבער את כל הרע כפטיש זה וממילא שזה הבעל תשובה נתעורר כ"כ עד שהוא שפך שם דמעות כמים עד שנפל בעילפון.

שכך אומרים ומספרים זאת בערך על פי זה השמועה, ואז אחר כל זאת אז שלחו ר"א לאכול, אך הוא כבר לא היה יכול לאכול עוד כלל מרוב שנשבר בלבו בקרבו על מעשיו ולא היה מסוגל לאכול ולא הי"ל שום טעם ושום הנאה מהאוכל והיתה נפשו קצה בהאכילה אלא

משום שהיה זה עפ"י הוראותיו של הרבי ר"א שעליו עכשיו לאכול לכן היה הגבאי מכריחו לאכול והיה נאלץ בעל כרחו לאכול וכמוכן שבאופן זה אזי כל אכילתו היה לו בעצמו לסיגוף גדול, ושוב כך הוה גם ביום השני שציווהו הה"ק לאכול כנ"ל אבל קודם האכילה שוב דיבר עמו דיבורי תשובה ואח"כ גם אמר עמו וידוי, וכך כל יום אמר עמו מילה אחת מכל סדר הוידי עד שלאחר מספר ימים השלימו לומר כל הוידי ואז א"ל הר"א זי"ע ששוב לא ידאג כי כבר תיקן הכל בתיקון השלם את כל העבר ועכ"ז עיקר התשובה ע"י שמהיום והלאה יראה ויזהר להתנהג כיהודי צדיק אמיתי כדבעי, וכך נתעלה זה היהודי ונתגדל ונהיה מתלמידי הרבי ר"א.

ובזה חזינו כוחו הק' של הרבי ר"א זי"ע שהיה יכול לתקן אפי' חוטא כזה הכל ע"י אכילה גופא ולא ע"י תעניות וסגופים שאף בלא הם הבעיר ליבו בתשובה שלימה וזיכוך גמור ושלם להשי"ת וכנ"ל. זי"ע אויף אייביג.

י"ג עצות ומאמרים נפלאים ונשגבים המלוכטים מספרו הקדושים של הרבי רבי אלימלך מליז'ענסק זי"ע א'

א. מקור הקדושה לאדם: הענוה - היא המקור והשושר של כל דבר קדושה, והיא המקימת הכל. נמצא שבכל דבר שאדם עושה צריך להיות במידת הענוה (נעם אלימלך עקב).
ב. הרוצה ללמוד מוסר: יעסוק האדם באימה ובריאה באיזה ספרי מוסר בכל יום: ספר הראשית הכמה וספר הש"ה הקדוש וחובת הלבבות (הנהגות האדם אות ד).
ג. כיצד להתודות על חטאי: זה להתודות בדרך שאנו בטוחים בחמלתו יתברך שמו, שירחם עלינו וימחול לנו על חטאתנו, ולא בעצבות כמו אחד שמפרש חטאיו ומעורר דמים על עצמו, כי אם בביטחון גדול כמו שכתוב: (יודיע ועוזב ריחם"ן) (ליקוטי שושנה).
ד. שמחת הצדיק: השמחה מגיעה לצדיק כשניצול

מאיה חטא הבא לידו וניצול ממנה וכך שמח מאוד (ליקוטי שושנה).
ה. עצה לקבלת התפילה: ישמור את עצמו מלדבר שום דיבור קודם התפילה אפילו דבר אחד (מילה) כי זה מבטל את כוונת התפילה (הנהגות האדם אות ט).
ו. עצה לשתיקה בבית הכנסת: (האדם) את עצמו לעשות עצמו כאילו בבית הכנסת אפילו קודם התפילה ואחריה עד הליכתו לביתו (צעטיל קטן אות יא).
ז. הפיכת הדינים לרחמים: מי שהולך באמת בעבודת הבורא יתברך שלא יחטא חלילה, אף מידת הדין היא רחמים אצלו ואין לו להתעירא ממידת הדין (נועם אלימלך, פקודי).
ח. חצונה תחת כיסא הכבוד: בריאת האדם ונשמתו חצונה מתחת כיסא הכבוד, לזה צריך לעיור עיקר דירתו בעולמות עליונים, וליתן השפעות מעולם התחתון עד אין סוף ברוך הוא, וכשאדם עובר עבירה ח"ו אז הוא מפריד עצמו מעולמות עליונים ואין להם שייכות כלל, ונשאר גופו ונשמתו בעולם השפל הזה (קרח).

הקדושה שלומד ופועל רפואות והשפעות גדולות לעולם והיא כל כך אציל במדרגה גדולה שהיא אנשי עזתי על דרך שאמר התנא (אבות פ"ו מ"א) כל הלומד תורה לשמה וזכה בו ונתנין ממנו עצה וקל להבין.

איתא בגמרא (מתמט פ"ג) כל הדר בארץ ישראל דומה כמו שיש לו אלקי וכל הדר בחוץ לארץ דומה כמו שאין לו אלקי ושמעתי מקשים הדיקים אהדי דקאמר כל הדר בארץ ישראל דומה פ', משמע שאינו אלא כדמיון, אבל באמת אין לו אלקי חלילה וחדר קאמר כל הדר בחוץ לארץ דומה שאין בו, משמע אבל אצות י לו אלקי ונראה לי אדיתא בגמרא (פסחים פ"ב א) כל גלו ישראל אלא להתוסף גרים.

ולסאורא יש להבין וכי בשביל זה יסבלו ישראל הקדושים עול גלות וצרות, והלא טוב היה שיבואו האומות לארץ ישראל ויתגירו שם, אך באמת כשרוצה הדיק לפעול איזה דבר צריך לירד קצת ממדרגתו ואז יוכל לפעול, כי כל דבר צריך להיות מתפעל על ידי דמיונו ודומה לו, והנה ידוע שקדושת ארץ ישראל היא גדולה מאוד, ונמצא לא היה אפשרי לישראל שיעפילו להתוסף גרים מחמת ששם בארץ ישראל קדושת ישראל רבה וגדולה ומפורשיה ומובדלים מכל וכל מהאומות ואין שום שייכות בהם להיות דוגמתם לשבר את כחם כדי שיתגירו ולכן גלו ישראל ובחון לארץ הקדושה מעוטה ויסלים לפעול שיתוסף עליהם גרים:

דהיינו אף שהיה צדיק בקדושה גדולה יכול לירד ממדרגתו קצת והוי קצת בעין דוגמתו של הגר הבא להתגיר על ידו, אבל בארץ ישראל מחמת שהקדושה גדולה מאוד ואף שירד הצדיק קצת ממדרגתו, אף על פי ש יסאר בקדושה רבה ולא היה כלל שייכות בנפשו דהגר הבא להתגיר כנ"ל.

וזהו פירוש הגמרא כל הדר בארץ ישראל דומה כמו שיש בו, רצה לומר אף הדמיון, דהיינו כשיורד ממדרגתו על פי פ' כל הוא כמו שיש לו אלקי ואף אותם בני אדם שאינם כל כך במדרגה ואינם אלא כדבר הדומה והדוגמא אף על פי שן כמו שיש לו אלקי: והדר בחוץ לארץ דומה בו, רצה לומר שדר בחוץ לארץ ואינו מחויב עצמו בקדושה, רק כדבר הדומה הוא כמו שאין לו אלקי...

והוא שאמר דוד המלך עליו השלום (תהלים פ"ו) אלו פי קראתי ורומם תחת לשוני:

דהנה דרך בני אדם כשהוא נצרך לאיזה דבר להתפלל להבורא ברוך הוא אוי מחמת שחשבתו על אותו הדבר נפסק קצת ממדרגתו ומדיבורות: ודוד המלך עליו השלום היה אומר אף על פי שאינו פי קראתי, דהיינו את בעת שאני מתפלל לצורכי אף על פי שן אינני נפסק ממדרגתי ומדיבורות: וזהו ורומם תחת לשוני, רצה לומר חומותיו יתברך תחת לשוני שאני עושה שניהם כאחד שאני מתפלל ומחשב גם כן רוממות א-ל. וקל להבין.

ארשר טובו לך (תהלים ק"ב). ארשר בעולם הזה וטוב בו (אבות פ"ו מ"ד). כי מה שטוב לצדיק בעניני העולם הזה הוא הכל כדי שיבא על ידו לעולם הבא, כי הדברים הצריכים לעולם הבא המה התורה המצוות והם אינם יכולים להעשות ולהפעל אם לא שיש לו כל צורכי עולם הזה בריח למשל הכנסת אורחים סוכה ואתרוג ציצית מוזהה אשה ובנים וכדומה להם, לזה צריך הכל שיהיה להצדיק מעות בריח.

וזהו ארשר פירוש מה שיש לך טוב בעולם הזה אינה עיקר הכוונה כי אם טובו לך לעולם הבא ולה נאמר ארשר, שפי' דרך ונתב לבא על ידו לעיקר טובת עולם הבא וקל להבין.

פתחו לי שערי צדק בו (תהלים קי"ט) דהנה עיקר מדרת הצדיקים כך היא, בכל מה שעובד יותר להבורא ברוך הוא הוא מבין יותר שאינו יכול להגיע אל תכלית העבודה, כי אין סוף בדבר, וזה הוא עיקר הכנת הצדיק שמבין זה שאינו יכול לבא אל התכלית הגמור והיא היא העבודה.

וזה שאמר הכתוב פתחו לי, פירוש הצדיק אומר שפתחו לו השערי העבודה לבא עם לעבוד הבורא לפי שסובר שלא עשה כלום עדיין ולא פעל בעבודתו כלל עדיין, ומשיבין לו זה השער לה, פירוש היא היא עיקר העבודה לידע זה שאינו יכול לגמור בעבודתו, כי דבר שאין לו סוף ותכלית והבן

זה היום עשה ד' בו (תהלים ק"ב) יש לומר זה רמז על י"ב חופי הי"ה שצריך האדם לכוין בכל יום ובכל שעה. ולסאורא הלא הצירוף הוא ממילא כאשר עשאת השם יתברך. ואמר הכתוב נגילה ונשמחה בו, רצה לומר הפעולה היא בכוונה האות להכניס בה אהבה ויראה. נגילה, רמז ליראה כמו שאמרנו י"ל (ברכות ל"ב) במקום גילה שם תהיה רעדה, ונשמחה, היינו אהבה, וקל להבין.

פדות שלח לעמו עזה לעולם בריחו (תהלים ק"א ט) דהנה הבורא ברוך הוא שולח רפואה קודם המכה, ומה הוא הרפואה היינו תהלותיו ושבחיו שאנתנו משבחים ומפארים את שמו הגדול ותורתו הקדושה, וזהו ברא רפואת על ידי נרא תהילות מחמת תהלותיו הנוראים הם הרפואות, וזהו פדות שלח לעמו, היינו שהשם יתברך ברוך הוא שלח מקודם פדות מכל צרות

שפתני דובבת

ליקוטים מפירושי רבינו הגוה"א על תהילים

ומכות קודם למכה, היינו על די שציה לעולם בריחו, דהיינו התורה היא הרפואה השלוחה לנו קודם לכל דבר המענה ומצילה עליש ועל כל ישראל אמן.

ובהסדך תצמיח אויבי (תהלים קמ"ג) ולסאורא קשה אדרבה אם יצמיחם בגמרה היה יותר טוב, ולמה התפלל להצמיחם בחדס וגם שם בפסוק (שמות טו, ט) ימינך כו נאדרי בכח כו תרעין אויבי, גם כן קשה למה בימים שחזמו לחדס ונראה, כי אין צדיק בארץ כו (קהלת ג, ט), ואם היה מתלבש בקב"ה בגבורת להצמיח האויבים היו ישראל מתפחדים ואימיתו מחמת הגבורות, ולזה עושה הקב"ה ברחמיו לכל יראו עמו מהגבורות ולזה עושה נקמות בשונאים, ואף על פי שן הוא מתלבש בחדסים גדולים ואין שום פחד כיון שהוא רחמים וחסדים, נמצא שברחמיו פועל שניהם לא זה בלבד שמכרית האויבים שלנו, אף שאין עולה על לבנו שום פחד והוי ימינך כו. וזה גם כן תפלת דוד המלך עליו השלום (בהסדך תצמיח אויבי, לכוונה זו וקל להבין).

גם עדותיך שעשועי אנשי עזתי (תהלים ק"ט, כד) נראה לי דהנה התורה הקדושה לפעמים נקראת תורה ולפעמים נקראת עדות: פקודי ד מצות ד' כמו שאמר הכתוב (תהלים י"ח - ט) תורת ד' כו, עדות ד' כו, פקודי ד' שירים כו, והכל הוא לפי בחינת האדם באיזה בחינה הוא לומד התורה, אם לומד התורה בקדושה ובטהרה בתמימות גדול לשמו הגדול יתברך אוי נקראת תורת ד' כו, וכשולמד בחינה אחרת אוי לפי הבחינה שלומד, כך התורה נקראת ובחינה הזאת הנקראת עדות, יש לומר שאינה כל כך בחינה גדולה, רק שהיא מחכימת פתי כמו שאמר הכתוב עדות ד' כו מחכימת פתי:

ואמר דוד המלך עליו השלום גם עדותיך, רצה לומר גם הבחינה הזאת הנקראת עדות היא גדולה אצלי כל כך שהם שעשועי שהיא בחינה גדולה כמו שכתוב בספרים שעל ידי שעשועים ברא הקב"ה את העולם כמו שן אצלי היא שעשועים שהצדיק ברא עולמות בתורתו

מסופר שכאשר הלכו האחים הקדושים הרבי ר' אלימלך והרבי ר' זושא זי"ע בגלות, נתוודע להם פעם מהאי ינוקא הכימא 'דוד' אשר הוריו מתגוררים בכפר ביאלא הסמוך ללעלוב, פנו האחים לשם והתדפקו על בית הוריו ולא מצאו שם כי אם את הילד לבדו, שאלוהו - 'היכן אביך?', ענה הילד שאביו נכנס העירה, 'והיכן אמך?' - השיב שעוד מעט קט תיכנס אל הבית, וכך הוה.

שאלו אותה הצדיקים: אמרי נא לנו מהו סדר יומו של בעלך והנהגותיו השונות, משום שרצוננו לדעת בזכות מה יש לו ילד קדוש כזה?

בראות האשה שלפניה אנשים משכמים ומעלה, השיבה להם: אין אני רואה אצל בעלי ענינים מיוחדים, רק את זאת אציין שבכל שבת קודש כסעודת רעווא דרעווין, כאשר הוא משורר את הזמר **"יצוה צור הסדו"**, ומגיע לחרוז **"זכנו לראות בנינו ובני בנינו עוסקים בתורה ובמצוות"** הרי הוא בוכה מאוד, ושופך את נפשו בתחנונים לפני אבינו שבשמים שיזכה לבן הגון וכשר כך הוא מתאמץ בתפלתו עד שמתעלה לגמרי ועלי להקיצו, כששמעו שני הקדושים את זאת אמרו: אם כן, מובן כבר מפני מה זכיתם לבן קדוש כזה!

התנא האלוקי רשב"י נקרא שבת

אומרים בשם הר"ק ר' שלומק'ה מוויז'ניץ שכל הוצאות שבת ויו"ט שכתוב שה' משלם 'לוו עלי ואני פורע', קאי גם על שבת מירון, וידוע שהיה כותב זאת על הש"ס שלו בצד, ודבריו הק' אין צריכין ראייה וכל מה שאמר איז תורת אמת אויף אייביג, אך בתורה אי' פשעא"ם וי"ל לפימ"ש בחז"ל הוי' מהוצאות שבת ויו"ט, והצדיק ההייליגע זוסע רעבע די תנא האלוקי רשב"י נקרא שבת ותי"ח הוא בחי' שבת והוא נקרא שב"ק פון די וועלט און ויו"ט קודש פון די וועלט ממילא מרומז כמו ששבת קודש ויו"ט לוו עלי ואני פורע כן בחי' מירון שהיא שבת קודש פון די וועלט ויו"ט קודש פון די וועלט אז גם לוו עלי ואני פורע.

ההתלהבות בתפילת השבת

פ"א התארוהו חסידו הר"ק בעל התניא על ש"ק אצל הר"ק רבי אהרן מקארלין זי"ע, וכל השבת לא שמעו ממנו כלום, ולפני ברכת המזון של של"ם שאומרים שם חסידו קארלין **(קפ"ט על פה)** בתהלים שבי' שם "כל מעיני כד", פו' הר"ק אלא מיינע קוויילונגען זענען אין דיר און מיט דיר, וכשרק שמעו ממנו זה הדיבור תיכף נתלהב להם כ"כ עד שהלכו עם זה ולא ידעו מעצמם כלום עד יום שלישי בשבת.

וכן היה מעשה בא' מאדמו"ר סלונים ששלח דיבור א' לחסידיו ודפק השליח על הלון ביהמ"ד ואמר הדיבור מהרבי ותיכף התלהבו החסידים כ"כ עד שהתפללו ערכית כמה שעות בצעקות והתלהבות כזו עד שסחו אחריהם שיצאו מדעתם ה"ו.

בוחה של התאספות יהודים בלילי שבתות

הנה כמה גדול ורב הוא הכוח של התאספות יהודים היושבים יחדיו, הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד, ידוע ומפורסם לכל הוא מספרי חסידות וקדמונים ותלמידי מרן הבעש"ט ויש לו מקורות בחז"ל **(פנהרין לט.)** דכל בי ולהשיג.

עשרה שכנתא שריא, ואפי' ההולך בביהמ"ד ואינו עושה כלום שכר הליכה בידו (אבות ה). וכ"ש עם עוד יהודים ות"ח.

זק"ק אדמו"ר הרבי זיעוב"י מרן הרמ"מ מלעלוב הי' מרגלא בפיו תמיד מה דכ' בפרשתן (שמות) לא תאספון ונכתב עם א' לאחר הת' ולכאו' למה מוסף האות א' והרי יש לכתוב לא תוספון, ובתורה ניתן לדרוש בכל האופנים ובס"ת אינו נקוד ויכולים לדרוש בהרבה אופנים, ושבעים פנים לתורה, ואי' פשעא"ם וקודם כל יש לבאר בהקדם שידוע ממדרשים משה רבינו כשנתגדל בבית פרעה על ידי בתייה ראה בסבלותם של אחינו בני ישראל כל ימות השבוע תדיר היפש אמתלאות איך להקל מעליהם ולו ליום א', ונפל לו עצוה שיעשה לפחות להקל מעליהם יום אחד והלך לפרעה המלך ואמר לו שאין יכולים לבנות א גוטע פיתום ורעמסם בלא שיתנו להם מנוחה לפחות יום אחד והציע שינוחו ביום השבת קודש, ואח"כ יוכלו לבנות מיט א פרישקייט, ואכן פרעה הסכים לזאת וישראל היו מתאספים יחד בלילי שבתות וקוראים והזורים מגילות ומתחזקים ביחד באמונה ובמצוות הק' שהיה להם בקבלה מאבות הק' שכך אמר השי"ת לאאע"ה שבסוף עוד יצאו ממצרים כדכ' וגם את הגוי אשר יעבודו דן אנכי ואח"כ יצאו ברכוש גדול, והיה להם אמונה ועלי' גדולה ועצומה ברוחניות ע"י אלו האסיפות, אך פרעה הרשע בימים ההם שעשה עצמו לעז' במצרים רבת הכשפים והטומאה והוא היפש לענות את ישראל ברוחניות ובגשמיות רח"ל שלא היא להם זכות אפי' לצאת ממצרים כדכ' נבעך הללו והללו עובדי ע"ז ורצה להכשילים מטה מטה רח"ל, והוא ראה שיש להם עוד חלק של אור שיוכלו לצאת על ידו ממצרים, ואז ראה שהתאספויות ישראל ביום השבת יכול לעוררם לתשובה וחיוק גדול וזכות זאת עלול שיוכלו לצאת ממצרים, לכן אמר מיד בראשית לא תאספון, ובכתיב היא לא תאספון שאין לערוך אסיפות יהודי בימי השבת, כדכ' **מבעל התניא** שאם עשרה יהודים יושבים יחד ולא מדברים ליצנות ולשה"ר אפי' שאין ביניהם ד"ת וכדו' אין מלאך יכול לעבור ביניהם, ועאכ"כ אם יש ביניהם דברי תורה או יש ביניהם אלעם גומ, והוא חשוב מאוד, כשיהודים שותים לחיים ומברכים באהדות אחד לרעהו הרי אז יכולים לפעול אלעם גומ, ופרעה הוה חשש מאסיפות אלו ולא הסכים יותר שיתאספו לכן אמר לא תאספון מיט א' ומסתמא שאפי' שפרעה לא נתן לערוך אסיפות בגלוי, אך ישראל הק' בוודאי בהסתר בינם לבין עצמם המשיכו עם האסיפות והמשיכו לחזק את עצמם באמונה בכורא כל עולמים ועי"ז זכו בוודאי לצאת ממצרים.

ונחזור לעניינינו שעל זה הפירוש פון די הייליגע זיידע רבי דוד מלעלוב שפירש **לא תאספון** שלא תעשו אסיפות אמר הרבי זיעוב"י מרן מוהרמ"מ, שבעולם העליון יאמר לו משה רבינו אפאר וואר שהוא לשון אמת דאם האב איך מעקע געמיינט מיט די א'. וייטער בתהלים מרומז שם בפירוש ממש, הנה מה טוב ומה נעים שבת אחים גם יחד כשמון הטוב על הראש יורד על הזקן זקן אהרן שיוורד ע"פ מדותיו שזוכים להשפעות טובות, כמל חרמון שיוורד על הררי ציון ואהרן מרומז כאן על אוהב שלום ורודף שלום ואם יושבים מתוך אהדות יכולים לזכות לאהדות כי שם צוה ה' את הברכה חיים עד העולם יכולים לזכות לכל הישועות ולכל הברכות בזאת שיהודים יושבים ומתאספים ביחד, כמה מוראדיג כשיושבים כן שאז יכולים לזכות ולפעול כל טוב סלה ועוד הרבה דברים שאין יכולים לתאר ולהשיג.

הילולא דצדיקא

- כ"א אוד - הרבי רבי אלימלך ב"ר אליעזר ליפמן מליז'ענסק ב' נועם אלימלך **(תקפ"ו)** - רבי פינחס שפיא משפיטקווא ב"ר יהודה מאיר ב"ר פינחס מקארין **(תקמ"ו)**
- כ"ב אוד - רבי אביגדור מדוקלא ב"ר אריה לייב מטארינגראד - אחי הד"ח מצאנז **(תקל"ז)**
- כ"ג אוד - רבי יהודה לייב ב"ר נפתלי בורנשטיין אב"ד פאלטיטשאן **(תרמ"ט)**
- כ"ד אוד - רבי ארי' לייבוש הלברשטאם מגרייבוב ב"ר אהרן מצאנז **(תרצ"ה)**
- כ"ה אוד - רבי משה דוד טייטלבוים מלאפאש ב"ר ישראל יעקב יוקל מוואלאווא **(תרצ"ה - אדר ב')**
- כ"ו אוד - רבי מנחם מענדל מפריסטיק ב"ר אריה לייבוש מדוקלא **(תרפ"ו - אדר ב')**
- כ"ז אוד - רבי ישראל משה דושינסקא ב"ר יוסף צבי - גאב"ד י"ם - **(תשס"ג - אדר ב')**
- כ"ח אוד - רבי אליהו מאזמיז ב"ר שלמה - שבט מוסר **(תפ"ט)**
- כ"ט אוד - רבי יוסף בלוק מאלעסק - סטאנוב ב"ר אברהם - גנוי יוסף תל' המגידים ממעזריטש ומלאטשוב **(תק"ט)**
- ל"א אוד - רבי אהרן מקאלניבלאט ב"ר שמואל - התן ה"פ מקארין **(תקצ"א)**
- ל"ב אוד - רבי גמליאל ב"ר לוי הכהן רבינוביץ רפפורט ר"י קישינב **(תרפ"ט)**
- ל"ג אוד - רבי שמעון מאזווימזאסט ב"ר פנחס מאסיטלא - התן רש"ה מקוידניב.
- ל"ד אוד - רבי אליעזר דוד מראדושיץ ב"ר הלל **(תרפ"ו - אדר א')**
- ל"ה אוד - רבי חיים חייקל ב"ר שמואל מאממדו ב' חיים וחסד - תל' הגר"א ואח"כ תל' המגיד ממעזריטש **(תקמ"ו)**
- ל"ו אוד - רבי יוסף יוסקא משפיטקווא ב"ר יהודה מאיר בר"פ מקארין **(תקס"ו)**
- ל"ז אוד - רבי יעקב מנאוואמינסק ב"ר שמעון פירלב מנאווימזאסט -

- שופרא דיעקב **(תרס"ב - אדר א')** וי"א כ' אדר
- רבי יצחק מאיר ב"ר ישראל מגור ב' חידושי הרי"ם **(תרצ"ו)**
- רבי מאיר משאץ ב"ר יואל **(תרפ"א - אדר א')**
- רבי יחיאל מיכאל ב"ר אהרן ברנדווין מטורקא - סטרעטיין - אור הצדיקים **(תרצ"ט)**
- רבי יעקב שמעון מקאלושיק ב"ר ישראל אהרן מאופאטשנא **(תש"א)**
- רבי יהודה משה מאלכסנדר ב"ר ב' ר' יחיאל יוסף טיבערג מפלאוואנא - אמונת משה **(תשל"ג - אדר א')**
- רבי יצחק יעקב מביאלא ב"ר נתן דוד משידילובצא **(דברי בינה) (תרס"ה)**
- רבי אהרן ב"ר חנוך הערץ דוב מקוידניב **(תשנ"ד)**
- רבי ארי' פנחס ליפא מווארווב ב"ר פנחס אלימלך.
- רבי ברוך פנחס ראבינאוויטש מסקאלא ב"ר אליעזר חיים **(תר"פ)** וי"א שנת כ"ד מג"א
- רבי בצלאל יאיר ב"ר יחיאל דנציגד מאלכסנדר **(תקכ"א)**
- רבי יצחק מאלעסק ב"ר חנוך הערץ **(תש"ד)**
- רבי יצחק הורוויץ מסטיטשין ב"ר משה מראוואדוב התן רבי מ"מ מוידושיטש **(תש"ו - אדר א')**
- רבי חיים אשר מראדושיץ ב"ר אליעזר דוד **(תש"א)**
- רבי שלמה ב"ר חיים חייקל עליאשאוו **(אלישיב)** ב' לשם שבו ואחלמה **(תרפ"ו - אדר א')**
- רבי אברהם מרדכי שלום מפאמארין ב"ר יהודה צבי **(השני)** מראווא - דברי שלום **(תרצ"ז)**
- רבי אברהם גרשון מקיטוב ב"ר אפרים אשכנזי גיס מרן הבעש"ט הק' **(תקכ"א - אדר א')**
- רבי ישראל מקאליש ב"ר יצחק **(תר"מ)** רבי אליקים געץ מאוסטראה
- ב"ר יעקב יוסף **(תשי"ח)**
- רבי חיים הלוי מדאברא ב"ר ישכר דוב אב"ד טאפרוב **(תש"ב)**
- רבי בצלאל יאיר ב"ר יחיאל דנציגד מאלכסנדר **(תרצ"ה)**
- רבי יצחק ב"ר מסעוד אבוהצירא **(תשל"ל)**
- רבי ישראל יעקב ב"ר אהרן פישר ראב"ד העדה החרדית ב' אבן ישראל **(תשס"ג - אדר א')**
- רבי משה נחום ב"ר מאיר ולנשטיין ראב"ד פרושים בירושלים **(תרפ"ב)**
- רבי איתמר הכהן מטשזיקוב - תל' ב' קדושת לוי ור"ל שרה'ס, חותן רבי איציק'ל קאלישער.

א מעשה לשולחן השבת

כשהרה"ק מליזענסק נפגש עם כורך הספרים

פעם חלה רבי אלימלך מליז'נסק וכמעט פרח נשמתו. הוא שכב בלי הכרה ימים אחדים, כל תלמידיו עמדו סביבו לבקש עליו רחמים בחששם כי לא ישוב עוד לחיים. אך נפלאות ה' מי יחזה. לאט לאט שבה אליו רוחו והצדיק חזר לאיתנו.

כאשר החלים סיפר הצדיק את אשר ראה ושמע בעולם העליון: בבואו אל העולם העליון, פגש בבעל ה"חסד לאברהם". טיילו השניים שעות ארוכות לרוח היום, שאל אותו בעל ה"חסד לאברהם" מה היא הדרך החדשה שהוא, רבי אלימלך ואחיו רבי זושא מהלכים בה, והוסיף: אני זכיתי וחיברתי עשרה ספרים, וכולם מקובלים בעולם העליון. הצדיקים יושבים ועוסקים בהם בגן עדן ומעולם לא עשו דבריי רושם בשמים. ואחרי שלא חיבר שום ספר, השמים ושמי השמים חרדים לאמרי פיו, וכשהוא שוהה כשעה לפני התפילה, כבר עובר רעש בעולמות העליונים וכולם חרדים ורועדים, על אחת כמה וכמה כשהוא עומד בעיצומה של תפילה, בוא ואראה לך היכל נפלא שבו שוכן אחד מגדולי חבורתכם.

הלכו ובאו לפדס אחד ובו עצי פרי נחמדים למראה, וריחם כריח הגן אשר בירכו ה'. טיילו השניים בין הפרחים והאזינו לשיח שרפי קודש במשך שעה ארוכה, עד שהגיעו לגבעה אחת, עלו וטיפסו על הגבעה עד שהגיעו לפסגתה וראו מרחוק היכל רם ונישא.

אמר בעל ה"חסד לאברהם": שא עיניך וראה את הבניין המפואר, זהו היכל אשר בו יושב הרב רבי שמעלקא מניקלשבורג ומרביץ תורה לתלמידים. רק לפני שבועות מספר בא לשם ותיקן לו ישיבה, ומאז באות הנשמות ללמוד תורה מפיו.

כיוון ששמע על ישיבת רבי שמעלקא, הלך רבי אלימלך ובא לשם ומצא איש עומד על יד פתח הבית.

ניגש אליו והכיר בו יהודי פשוט מליז'נסק - מרדכי כורך הספרים. תמה רבי אלימלך ושאלו: מה מעשיך

כאן, מרדכי, בישיבה זו?
הסתכל בו האיש ואמר: רבנו הקדוש, אילו היו שומעים בעולם העליון שכבודו קורא אותי מרדכי ולא רבי מרדכי, היו נחזים בו.

לשמע הדברים האלה תמה רבי אלימלך ושאל: רבי מרדכי, במה זכית לבוא לכאן, הרי ידוע לי שיהודי פשוט אתה? ענה לו: נכון הדבר, יהודי פשוט אני, אלא שמיום בואי לעולם העליון קרה לי דבר מה, וכך היה המעשה:

אחר פטירתו הביאוני לפני בית הדין של מעלה והתחילו דנים אותי על פי עברי. עמדתי נרעש ונפחד מאימת הדין וראיתי את מלאכי השרת מביאים את מעשי הטובים והרעים ומניחים אותם על כף המאזניים.

החובות גברו על הזכויות ודנו אותי לגיהנום. קיבלתי עלי את הדין, יצאתי בצער ובבושה והלכתי בדרך הרחוקה. ככל שהתקדמתי גבר החום, ולצערי לא היה שיעור. משהתקרבתי לתחום הגיהנום הבוער, באו שני שליחי בית דין דחופים ומבוהלים, אחזו בי והחזירוני לבית דין של מעלה. שם ראיתי עגלות מלאות שקים חולפות על פני והיה נדמה לי שהשקים הם שלי. התפלאתי ושאלתי את עצמי: מי העבירם לכאן? וכך צעדתי כשהעגלות העמוסות מלוות אותי בדרכי עד היכל בית הדין.

כאשר נכנסתי פנימה, מצאתי את חברי בית הדין יושבים על מקומם כבראשונה ולפניהם המאזניים, אשר בהם שקלו את מעשיי. שתי הכפות היו תלויות ועומדות כפי שהיו תלויות ועומדות בצאתי לראשונה מן ההיכל - כף החובות שוקעת מנטל משקלה. מיד החלו המלאכים פורקים את השקים מעל העגלות ושמים אותם על גבי כף הזכויות של המאזניים.

אט אט התרוממה כף העברות עד שהיו שתי הכפות מאוזנות, עוד מעט וכף הזכויות תכריע. וכשהביאו שק נוסף מלא והניחוהו על הכף - הכריעו הזכויות אותה שעה פטרוני מדינה של גיהנום ואמרו להולכיני אל גן עדן. ובת קול יצאה והכריזה: מהיום ייקרא שמו רבי מרדכי!

כל אותה שעה עמדתי משתומם ונרעש. משראתי שחולקים לי כבוד, הלכתי

ושאלתי על מה זה, ואין עונה לי. חקרתי ודרשתי עד שנודע לי שבצאתי מבית הדין של מעלה, לאחר גזר הדין שהוציאו עלי בתחילה, בא מלאך אחד בשם 'שומר דפים' לפני השופטים ואמר כי ברצונו ללמד עלי זכות: מורי ורבותיי! איש פשוט היה הנפטר ככל המון בית ישראל, שלא ידע תורה ואולי נכשל בעברות חמורות מחמת בורותו. אך תמים היה האיש והתורה הייתה חביבה עליו. לא היה בדורו אדם שחס על כבוד התורה כמוהו. כל ימיו כרך ספרים בעבודת קודש ולא הוציא מתחת ידו דבר שאינו מתוקן.

היו הספרים חביבים עליו עד שלא זלזל אפילו בדפים הריקים המיותרים, שלא הייתה עליהם אפילו אות אחת. על אחת כמה וכמה שזנה בשורות ובאותיות שלא לפגוע בהן בשעה שבא לחתוך את הגיליונות ולא עוד אלא שראה באותם חלקי גיליונות תשמישי קדושה ונהג בהם מנהג גניזה, הוא אספם בתוך שקים והסתירם בעליית הגג שבביתו והם מונחים שם עד היום הזה, ואם תרצו אלך ואביאם לפניכם.

באותה שעה נשמע כרוז בשמים: כל המכבד את התורה גופו מכובד על הבריות! והביאו השקים מעליית הגג, ואותי החזירו אל בית הדין של מעלה.

כשחזרתי ראיתי עגלות עמוסות שקים. שקים אלה הכריעו את הכף לזכותי ונתנו לי את חלקי בעולם הבא. שמחתי שניצלתי הגיהנום, אך באו עלי דאגות כי אני נכנס להיכל התורה בגן עדן להיות בין לומדי התורה. היה עלי לשבת בין גדולי תורה אשר אפילו שיחת חולין שלהם לא הבנתי. ראו זאת הצדיקים שוכני גן העדן ולימדוני תורה עוד בטרם שנכנסתי להיכל התורה. שקדתי על לימוד התורה והמשיכו ללמדני תורת הנסתר ושלחוני אל ישיבת הרב הקדוש שמעלקא ואני עומד וממתין כאן עד שיפתחו השערים.

עוד הוא מדבר והשערים נפתחו וקול קרא: רבי מרדכי כורך הספרים, מקום מוכן עבורך בפנים, זה השער לה' צדיקים יבואו בו. מיד עזב רבי מרדכי את בעל 'הנועם אלימלך', נכנס, והדלת ננעלה אחריו.

באותה שעה ניגש הרב הצדיק רבי אלימלך אל השער ורצה לפתוח אותו, אלא שהיה נעול. התחיל רבי אלימלך לצעוק. תוך כדי כך התעורר וראה עצמו שוכב בים של זיעה, חלוש ונטול כוח. (מתוך "סיפורי בית דין של מעלה").